

15. Kto jest zaproszony na ucztę? (Mt 22,1-14//Łk 14,15-24)

ks. Andrzej Megger

Cele katechetyczne – wymagania ogólne

- analiza i interpretacja przypowieści o uczcie (Mt 22,1-14//Łk 14,15-24)
- interpretacja biblijnej metafory uczyty
- rozwijanie umiejętności lektury paralelnych tekstów biblijnych
- uwrażliwianie na znaczenie niedzielnej Eucharystii w życiu chrześcijanina

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

- uczeń umie wyjaśnić symbolikę uczyty w przypowieści z Mt 22,1-14 i Łk 14,15-24
- po katechezie uczeń potrafi wskazać różnice zachodzące między Mateuszowym i Łukasowym przekazem przypowieści o uczcie
- po katechezie uczeń potrafi usytuować przypowieść o uczcie w kontekście historii zbawienia
- uczeń rozumie sens uczestniczenia w niedzielnej Eucharystii
- po katechezie uczeń potrafi wskazać dary, które czekają na zaproszonych na ucztę eucharystyczną

Formy organizacji zajęć: zbiorowa, grupowa, indywidualna

Metody dydaktyczne: piramida priorytetów, paralelne teksty biblijne, hierarchia wartości, „menu”

Środki dydaktyczne: formularz pt. Powody chodzenia do kościoła (zał. 1); małe karteczki do „piramidy priorytetów”, większe arkusze szarego papieru, klej, flamastry; formularz pt. Porównanie synoptyczne przypowieści o uczcie (zał. 2); teksty przypowieści Mt 22,1-4 i Łk 14,15-24; formularz pt. Menu eucharystyczne (zał. 3.)

I. W STRONĘ TEKSTU BIBLIJNEGO – DLACZEGO NIEDZIELNA MSZA ŚWIĘTA?

Wprowadzenie

Często słyszymy, że niedzielna Msza święta ma stanowić dla chrześcijan centrum życia. Tak naucza od wieków Kościół. Każdy z nas stał się chrześcijaninem, czyli należącym do Chrystusa, w chwili chrztu świętego. Dlaczego zatem mamy problemy z niedzielną Eucharystią? Dlaczego nie postrzegamy jej jako najważniejsze wydarzenie całego tygodnia?

Aktywizacja

Metoda: piramida priorytetów

Materiał: formularz pt. Powody chodzenia do kościoła (zał. 1); małe karteczki do „piramidy priorytetów”, większe arkusze szarego papieru, klej, flamastry

Powody, dla których chodzisz do kościoła
<ul style="list-style-type: none"> • by spotkać się z Chrystusem • by się pomodlić

- by spotkać się z przyjaciółmi
- by osiągnąć życie wieczne
- by przyjąć Komunię świętą.
- by rodzice dali mi spokój
- by odwzajemnić miłość Boga do mnie
- by spełnić swój obowiązek wiary
- by przez Komunię świętą stawać się lepszym
- by posłuchać, co ksiądz powie
- by stać się człowiekiem świętym
- by wspólną modlitwą uwielbić Pana Boga
- by sąsiedzi nie krytykowali
- by być dopuszczonym do sakramentu bierzmowania
- by wzmocnić się duchowo
- by znaleźć spokój i zastanowić się nad sobą
- by słuchać Słowa Bożego i zgodnie z nim żyć
-
-
-

- Praca w grupach. Uczestnicy otrzymują kartki z wypisanymi powodami, dla których chodzą do kościoła na mszę świętą (zał. 1). U dołu formularza jest miejsce na inne propozycje motywów.
- Uczniowie mają wybrać sześć powodów, które ich zdaniem najczęściej skłaniają ich samych do uczęszczania na Mszę Świętą.
- Po zapisaniu ich na mniejszych kartkach, budują z nich piramidę: na najniższym poziomie trzy motywy najmniej ważne z wybranych, w drugim rzędzie – dwa motywy ważniejsze i na samym szczycie – najważniejsza motywacja. Tak ułożona piramida zostaje naklejona na szary papier.
- Prace grup zostają wywieszona na forum ogólnym. Wspólne komentowanie pracy: jakie motywy pojawiały się najczęściej; który motyw w opinii uczestników jest najważniejszy; jakie inne powody zostały dopisane przez uczestników?

Puenta

W podsumowaniu można posłużyć się fragmentem *Youcat*. Katechizmu Kościoła Katolickiego dla młodych, nr 219, Częstochowa 2011.

Jak często chrześcijanin-katolik musi uczestniczyć w Liturgii Eucharystii?

W każdą niedzielę i święta nakazane chrześcijanin-katolik zobowiązany jest wziąć udział we Mszy Świętej. Kto rzeczywiście pragnie przyjaźni z Jezusem, może częściej odpowiadać na osobiste zaproszenie Jezusa na ucztę.

«Obowiązek uczestnictwa w niedzielnej Mszy świętej» to nieodpowiednie określenie dla prawdziwego chrześcijanina. To tak jakby istniał «obowiązek całowania się» dla zakochanych.

Nikt nie może mieć żywej relacji z Chrystusem, gdy nie pragnie iść tam, gdzie Jezus nas oczekuje. Stąd od wieków Msza święta jest dla chrześcijanina «sercem niedzieli» i najważniejszym spotkaniem tygodnia.

Msza święta jest spotkaniem osób przy Stole Pańskim. Uczestników można porównać do spotkania narzeczonych. Do tego spotkania nikogo nie można przymusić, a jego konieczność wypływa z pragnienia odwzajemnienia miłości, której doświadczam.

II. W TEKŚCIE BIBLIJNYM – ZAPROSZENI NA UCZTĘ

1. BÓG ZAPRASZA NAS NA UCZTĘ

Wprowadzenie

Izraelitom, którzy słuchali przypowieści Jezusa, słowo „uczta” kojarzyło się z pewnością ze starotestamentalnymi obrazami uczty. Uczta to metafora wspólnoty Boga z ludźmi, czyli zbawienia. Ucztowanie jest obrazem udziału w Jego życiu. Uczta, którą Pan Bóg przygotowuje dla wszystkich na Syjonie, wyraża rzeczywistość królestwa niebieskiego. Bóg bowiem daje to, co najlepsze (wyśmienite potrawy – Iz 25,6). Jest to uczta mesjańska.

Aby dostrzec, jak wielkim wydarzeniem jest uczta, porównamy paralelne teksty przypowieści o uczcie z Mt 22,1-14 oraz Łk 14,15-24. Wnioski płynące z porównania pozwolą nam dostrzec wartość owego zaproszenia na ucztę w perspektywie naszego życia.

Aktywizacja

Metoda: paralelne teksty biblijne

Materiał: formularz pt. Porównanie synoptyczne przypowieści o uczcie (zał. 2); teksty przypowieści Mt 22,1-4 i Łk 14,15-24

Formularz pt. Porównanie synoptyczne przypowieści o uczcie (zał. 2)

		Mt 22,1-14	Łk 14,15-24
1.	Gdzie Jezus opowiada przypowieść o uczcie?		
2.	Kto zaprasza?		
3.	Na co zaprasza?		

4.	Kogo posyła z zaproszeniem?		
5.	Czy zaproszenie jest ponawiane?		
6.	Konsekwencje zaproszenia		
7.	Kto ostatecznie przyjmuje zaproszenie?		

Odpowiedzi

	Mt 22,1-14	Łk 14,15-24
1.	wypowiedziana w świątyni w kontekście polemiki z przywódcami Izraela	wypowiedziana podczas posiłku w domu pewnego przywódcy faryzeuszów
2.	król	zamożny człowiek
3.	uczta weselna syna	święteczne przyjęcie
4.	posyła wiele sług z zaproszeniem	posyła tylko jednego sługę
5.	słudzy trzykrotnie posłani z zaproszeniem (dwa odrzucone)	sługa posłany trzykrotnie z zaproszeniem (tylko pierwsze odrzucone)
6.	dwóch zaproszonych – odchodzą bez wytłumaczenia; pozostali zabijają sługi; król wytraca zabójców i miasto niszczy	trzech zaproszonych - trzy różne wytłumaczenia nieprzybycia na ucztę
7.	jednokrotne wyjście z zaproszeniem „na rozstajne drogi”; zaproszenie skierowane do wszystkich: złych i dobrych	dwukrotne wyjście z zaproszeniem (szersze kręgi ludzi: ubodzy, chorzy, żyjący w zaułkach miasta; potem – poza miastem)

- Uczniowie pracują w grupach.
- Podczas wspólnego omawiania prac prowadzący zwraca uwagę na **cechy zaproszenia, które król kieruje do gości.**

Zaproszenie jest wysłane przez ważną osobę, której nie można zlekceważyć (nie jest to osoba prywatna)

Zaproszenie do wejścia w rodzinę (bliskie więzy) z królem (wesele syna)

Zaproszenie jest hojne (Łk: „wielu na wielką ucztę”)

Zaproszenie jest wielokrotne (zapraszającemu zależy na obecności gości)

Skierowane do wszystkich (nie tylko rodzina), także do przypadkowych i obcych ludzi

Puenta

Przypowieść ukazuje rzeczywistość Królestwa Bożego. Bóg wielokrotnie wysyłał swoje sługi (proroków), aby zapraszali lud wybrany do nawrócenia i wiary. Gdy to nie przyniosło skutku, Bóg posłał swego Syna (Hbr 1,1-4), który został odrzucony przez lud wybrany. Wobec zaistniałej sytuacji Ewangelia zostaje głoszona (i przyjęta) przez pogan. W tym świetle należy rozumieć Jezusowe słowa: „Wielu jest wezwanych, ale niewielu jest wybranych”. Uczniowie Jezusa mogą również podzielić los zaproszonych, jeśli nie zachowają się odmiennie od zaproszonych z przypowieści. Przypowieść zatem zachęca nas do przyjęcia słowa Ewangelii.

2. CZŁOWIEK PODEJMUJE DECYZJĘ

Wprowadzenie

Zaproszenie, które król kieruje do gości, jest dużej rangi. Król zaprasza kilkakrotnie. Sam dogląda przygotowań. Zlekceważenie zaproszenia może mieć równie poważne konsekwencje, o czym przekonujemy się z opisu ewangelicznego. Król każe wytracić zabójców (byli wśród zaproszonych), a ich miasto spalić.

Pojawia się tutaj pytanie o ilość zaproszeń skierowanych do gości. Ewangelista wspomina o dwóch (Mt 22,34), lecz narracja pozwala nam dostrzec jeszcze jedno zaproszenie. Król poleca sługom, by „zaproszonych na ucztę zwołali” (Mt 22,3). Osoby te więc były już wcześniej zaproszone, zaproszenie przyjęły, lecz ostatecznie zlekcewały króla. Jest to świadome odrzucenie orędzia o Królestwie niebieskim. **Jakie były motywy, dla których zaproszeni nie chcieli przyjść?**

Aktywizacja

Metoda: hierarchia wartości

Materiał: większe arkusze papieru, flamastry

- Uczestnicy pracują w grupach. Analogicznie do „piramidy priorytetów” dotyczącej motywów chodzenia do kościoła, uczniowie w oparciu o teksty przypowieści określą **hierarchię wartości, którą kierują się zaproszeni na ucztę odrzucający udział w niej.**
- Ważne jest, by w próbie zrozumienia ich motywacji wyjść poza literalne odczytanie wypowiedzi zaproszonych: jeśli kupił parę wołów, to co jest dla niego ważniejsze; jeśli pobili sługi, to co można sądzić o ich charakterze itd.
- Grupy winny ustalić sześć wartości, z których budują hierarchię wartości negatywnych bohaterów przypowieści. Schemat ten zostaje zapisany na większych arkuszach papieru, które zostają wywieszane na forum klasy.

Puenta

Opracowane przez Was „hierarchie wartości” odsłaniają głębsze powody, dla których zaproszeni na ucztę odrzucili zaproszenie. Byli zajęci sobą, swoimi interesami, co wynikało z ich przekonania, że ich życie zależy wyłącznie od nich samych, od ich pracy. Nie umieli świętować, tworzyć wspólnoty radości, nie byli zdolni do wdzięczności.

Ich postawa jest ostrzeżeniem dla nas, byśmy nie odrzucali Bożego zaproszenia na ucztę. Jezus pragnie, byśmy w naszym życiu odwrócili negatywne zachowanie bohaterów przypowieści.

III. Z TEKSTU BIBLIJNEGO W ŻYCIU – MOJA ODPOWIEDŹ NA ZAPROSZENIE NA EUCHARYSTIĘ

Wprowadzenie

Przypowieść o uczcie dotyczy także mojego życia. Bóg kieruje do mnie swoje zaproszenie już od chwili chrztu św. To zaproszenie wyraża się konkretnie w propozycji czynnego i pełnego uczestnictwa we Mszy świętej. Eucharystia jest ucztą, wspólnym zasiadaniem do stołu Słowa oraz Ciała i Krwi Pańskiej. Te dary są naszym pokarmem.

Czy umiem dostrzec „pokarmy”, które Bóg dla mnie przygotowuje podczas każdej Mszy świętej? Jakie to są dary? Czym się karmię w czasie świętej liturgii? Które momenty sprawiają, że jednocześnie się z Gospodarzem Uczty? Jakich „smaków” Bóg pozwala nam zakosztować? W czym możemy się rozsmakować, by doświadczyć głębi hojności Tego, który nas zaprasza?

Aktywizacja

Metoda: „menu”

Materiały: Formularz pt. Menu eucharystyczne (zał. 3.)

- Uczniowie pracując w grupach, mają za **zadanie stworzenie „menu eucharystycznego”**, to znaczy zestawienie darów, które Pan Bóg przygotował dla zaproszonych na ucztę eucharystyczną.
- Swoje propozycje „duchowych potraw” uczniowie mogą wypisywać na formularzu pt. „Menu eucharystyczne” znajdującym się na płycie CD bądź też na zwykłej kartce papieru.

Uwaga

Wachlarz możliwości jest bardzo szeroki. Obejmuje całą przestrzeń spotkania człowieka z Bogiem, więc nie tylko chwile aktywności zewnętrznej (śpiewy, aklamacje, Komunia św.), lecz także bogaty świat przeżyć wewnętrznych (cisza, modlitwa, obecność, skupienie).

Ta aktywizacja może być zaproponowana jako zadanie domowe.